

nok. Administrationen af visse bestemmelser kan forenkles, men strafudmålingen bør være strengere for det egentlige snyderi.

Der er jo reelt tale om bedrageri.

Standardskatteregnskaber for de forskellige erhvervsgrupper vil være en fordel, og ved pålæg skulle det være muligt at få alle relevante oplysninger uden, som nu, hvor det sker på opfordring af ligningsmyndighederne.

De foreslåede forenklinger af skat på løn, rente, pension samt fradragssaneringen vil frigøre personale. Sammen med en stramning af regnskabsbestemmelser og en strengere strafudmåling vil det muliggøre en mere effektiv indsats mod skatteunddragelser, således at indkomstskatten herved gradvis kan nedsættes yderligere.

Skat af arbejdsfri kapitalgevinster.

Kursavancer på pantebreve m. v. bør inddrages under beskatning.

Skatteudvalget har ikke afsluttet sine overvejelser om den fremtidige udformning af kapitalvindingsskatten på fast ejendom, idet man mener, at denne skal ses i sammenhæng med den langsigtede indretning af boligbyggeriets finansiering.

Imidlertid finder man, at særreglerne i den eksisterende kapitalvindingsskat, der tillader store inflationsbestemte tillæg, før skattegrundlaget beregnes, er ubegrundede. Regeringens forslag om yderligere udhuling af kapitalvindingsskatten er en direkte hån mod lønmodtagere med hårdt beskattet arbejdsindtægt.

NOTE.

Kommentar vedr. skitsen til automatisk rentebeskatning.

Skattefri institutioner må herefter have refundert 50 pct.s skatten af deres netto-renteindtægt eller viderebetale den tilbageholdte halvdel af en nettorenteudgift til statskassen.

Dette system svarer i princippet til de eksisterende regler vedrørende acontoskatten på 30 pct. af aktieudbytter.

For skattepligtige personer og selskaber vil halveringen af de faktiske rentebetalinger skulle ske på debitorernes eget initiativ, mens systemet automatisk kan forvaltes af

kreditforeninger og pengeinstitutter m. h. t. obligationer og bankkonti m. v.

De mellemværender, der blive tilbage med det offentlige vedrørende renteskatten, samles således på et forholdsvis lille antal institutioner i stedet for på 1½-2 mio selvangivelser.

Denne ordning ligner de eksisterende regler på den måde, at det offentlige i princippet ikke får nogen nettoskat, hvis renteindtægter og renteudgifter i samfundet er lige store.

Imidlertid kan det beregnes, at der hidtil har været langt større effektivitet i selvangivelsen af fradragberettigede renteudgifter end af skattepligtige renteindtægter:

En sammenligning for 1972 af beholdningen af cirkulerende obligationer og pantebreve sammenholdt med, hvad der fandtes i institutioner og blev opgivet på selvangivelsen, viste en manko på værdipapirer til en pålydende værdi af godt 20 mia kr. Et realistisk skøn over den pålydende gennemsnitsrente er 6 pct., hvilket alene for „sorte“ værdipapirer giver, at renteindtægter på ca. 1,2 mia kr. blev unddraget beskatning. Dertil kommer renten af meget betydelige „sorte“ kapitaler i banker og sparekasser. Beløbet er givet forøget siden 1972 allerede på grund af det højere renteniveau.

Muligheden for automatisk registrering af bankkonti og værdipapirer bør nok alligevel sikres over nogle år med henblik på nærmere undersøgelser af store uforklarlige kapitaler.

Ordningen kunne synes at medføre skærpet beskatning af nettorenteindtægt hos personer med lave samlede indkomster, først og fremmest pensionister.

Imidlertid bliver der ikke for det meget store antal pensionister med renteindtægter under en halv snes tusinde kroner tale om en skærpeelse, hvis man som foreslået afskaffer reduktionen af pensionstillæg ved supplerende indtægt.

For nogle få tusinde *andre* borgere med beskedne samlede indtægter, hvoraf renter udgør en betydelig del, kan det være rimeligt at åbne adgang til — efter ansøgning — at give et særligt skatnedslag. Dette kan udformes som den beregnede forskel mellem den betalte 50 pct.s skat af nettorenteindtægten og den skat, der ville være betalt, hvis renter indgik i indkomstopgørelsen som